

Christus' gewilligheid in het aannemen van zondaren :

Wat! Is Christus zo gewillig om de zondaars te ontvangen, o, laat u dan toch vermanen!
Wie zou toch nu niet willen komen tot Jezus Christus!

Mij dunkt dat alle zondaars van allerlei aard nu behoorden te zeggen: hoewel ik een dronkaard geweest ben, een zweerder, een onrein mens, maar nu ik versta dat Christus zo gewillig is om de zondaars aan te nemen, zo zal ik daarom gaan tot Jezus Christus.

Dit is mijn vermaning:

O, kom tot Christus, kom tot Christus! Zie, hier sta ik in de Naam des Heeren en nodig de arme zondaars. O, wilt gij niet komen? Hoe zult gij het op die grote dag kunnen verantwoorden, als er tot u gezegd zal worden: de Heere Jezus heeft Zijn goedertierenheid aangeboden en opgedragen, en gij hebt die niet willen aannemen? O, kom tot Christus en geloof in Christus; gelijk Christus gewillig is om u aan te nemen, wees gij ook toch zo gewillig om uw zielen aan Hem over te geven. Hetgeen u daartoe bewegen kan, zal ik in deze enkele stukken voorstellen.

1. Christus leert: 'Kom tot Mij, en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' Al de bewijsredenen van God en Christus die gij gehoord hebt: Christus' praktijk, terwijl Hij op aarde geleefd heeft, en Christus' hart zijnde nu in de hemel, leg nu deze dingen bij elkander en pas die toe op uw zielen. O, wat werking zullen die geven!

2. De roeping van God en Christus, gelijk die zoveel in de Schrift voorkomt. Overleg die plaats: 'O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren' (Jes. 55:1). O! Hij begint uitroependerwijze; wij plegen te zeggen dat uitroepingen, tussenwerpselen, getuigen zijn van een oprechte hartstochtelijke beweging jegens een benauwd mens; gewisselijk, Christus' liefde is een recht hartelijke liefde.

Hij legt Zijn mond aan het oor van degenen die geestelijk doof zijn, en roept overluid: O, allen gij. Christus nodigt ze allen: 'Zovelen als gij er zult vinden, roept ze tot de bruiloft' (Matth. 22:9); gelijk des hemels invloeiingen algemeen zijn — daar is geen gras op het land hetwelk niet bedauwd wordt — alsoo zijn ook de nodigheden van Christus tot Zijn bruiloft; daar is geen mens in de wereld of hij wordt genodigd: O, alle gij dorstigen; en zo mede de apostel: 'Die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22:17).

De dorst en de wil is een en hetzelfde; het is uw wil waar het op aankomt; als gij aan Gods tafel maar wilt nederzitten, als gij de honigraat met de honig maar wilt hebben, als gij van Zijn wijn met Zijn melk maar wilt drinken, als gij maar wilt drinken, ja, als gij maar rijkelijk wilt drinken uit de flessen van de nieuwe wijn van Zijn Koninkrijk; wel, kom dan, kom tot de wateren! Kom tot Mij en drink! Christus' armen zijn overal uitgespreid om de zondaren te ontvangen; Hij roept en klopt. Hij roept en wacht, Hij roept en smeekt; elk woord heeft hier zoveel zoetigheid en beminnelijkheid in zich, dat het duidelijk getuigt dat Hij gewillig is en bereid is om u aan te nemen, als gij maar wilt komen.

3. Christus' verzoeken om uw harten te gewinnen. Overdenk hoe Hij, de hemel neigende, nederdalende en afleggende het kleed van Zijn majesteit, uw vuile klederen heeft aangedaan; overdenk hoe Hij van de ene plaats tot de andere is omgegaan, met geen andere bedoeling dan om uw zielen te gewinnen, en wie heeft ooit zulke krachtige woorden gesproken als Christus gesproken heeft terwijl Hij op aarde geweest is? Wie heeft ooit zulke kostelijke juwelen aan een bruid gegeven als Christus aan Zijn bruid gegeven heeft? Wie heeft ooit dergelijk kleed aangetrokken als Christus in de verkrijging van Zijn kerk gedaan heeft? De profeet was daarover verwonderd: 'Wie is Deze, Die van Edom komt, met besprenkelde klederen van Bozra? (...) Waarom zijt Gij rood aan uw gewaad, en uw klederen als van een, die in de wijnpers treedt?' (Jes. 63:1, 2). Wie heeft ooit dergelijk liefdeteken gegeven als Christus gegeven heeft, toen Hij Zijn leven aflegde? Och, aanmerk Hem levend of stervend, en zeg: nooit was er een liefde gelijk deze.

Ach, arme zondaar, zie uw Jezus hangen aan het kruis, Zijn laatste bloed uitstortende, Zijn laatste adem uitademende en Zijn stervende armen uitstreckende om de zondaars te omvatten, en kom, och, kom en werp uzelf in Zijn bloedende armen!

Weg met alle vooroordelende gedachten! Wie kan zeggen dat Christus niet gewillig is om hem zalig te maken, zonder de eeuwige liefde te lasteren? Spreek de waarheid, verdorven harten, spreek de waarheid, en zeg niet dat Christus onwillig is, maar gij zelf onwillig zijt.

Ik heb gewild, maar gij hebt niet gewild.

4. Christus' wenen als Hij ons niet kan gewinnen.

Zo vinden wij in het Evangelie dat Hij Zichzelf aldus heeft uitgelaten, niet alleen met woorden, maar ook met tranen: 'En als Hij nabij Jeruzalem kwam en de stad zag, weende Hij over haar' (Luk. 19:4 1). Christus, komende tot de stad, en die ziende en voorziende de verwoesting die haar zou overkomen, hebben Zijn ingewanden in Hem gerommeld over Zijn volk, en Hij is bij Zichzelf in het verborgen bedroefd geweest, alsof Hij gezegd had: O Jeruzalem, gij hebt vele priesters gehad om u te raden, en vele profeten om u te onderwijzen in de wegen des levens, maar nu zijn deze dagen weg en voorbij; ja, de grootste Profeet der wereld is gekomen om u te omhelzen, maar uw hart is verhard, en gij wilt niet aannemen de dingen die tot uw vrede dienen, en daarom moet Ik mijn prediken veranderen in klagen en zuchten. 'Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient'; en daarop is zelfs Zijn hart gebroken en Hij heeft wederom geweend: 'Maar nu is het verborgen voor uw ogen!'

Zondaars, veronderstel dat Christus zou komen en wenen over u. gelijk Hij over Jeruzalem gedaan heeft. zeggende: o, gij zondige zielen, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag hetgeen tot uw vrede dient! En veronderstel dat gij de ene traan na de andere zou zien rollen. Hoe! Christus om u wenen, over u? Mij dunkt, al had gij harten van steen, het zou uw harten vermurwen; zeker, het zijn geen kleine dingen die Christus doen wenen. Kinderen wenen dikwijls, maar wijze lieden zelden; maar hier heeft de Wijste van alle mensen geweend, om hen, die over zichzelf niet hebben willen wenen: o Jeruzalem, Jeruzalem!

Het zien op Jezus, Isaac Ambrosius, Vierde Boek Tweede deel Hfdst 3. Blz 363/364